

Sygnatura akt IV P 110/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 17 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Z.P.S. (...) sp. z o.o. w J.

o wynagrodzenie za pracę

I zasądza od strony pozwanej Z.P.S. (...) sp. z o.o. w J., na rzecz powódki M. M. kwotę: 545,71 zł netto tytułem należności pracowniczych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

-252,86 zł. od dnia 10.10.2019r.do dnia zapłaty,

- 292,85 zł. od dnia 1.10.2019r. do dnia zapłaty

II nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...)kwotę 100 zł tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła pozew przeciwko Z.P.S. (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. o zapłatę:

- kwoty 252,86 zł tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2019 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonych od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 292,85 zł tytułem kwoty niewypłaconego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonych od dnia 1 października 2019 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż od dnia 2 lipca 2018 roku do dnia 1 października 2019 roku świadczyła pracę na rzecz strony pozwanej na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu na stanowisku pracownik produkcyjny. W ocenie powódki strona pozwana dokonała w sposób wadliwy potrąceń wynagrodzenia za pracę, albowiem zsumowała przysługujące jej wynagrodzenie za pracę za wrzesień 2019 roku z ekwiwalentem za niewykorzystany przez powódkę urlop i od tej kwoty dokonała potrącenia – przy uwzględnieniu kwoty wolnej od potrąceń określonej w art. 87¹ § 1 k.p. – wierzytelności niealimentacyjnych na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w Ś..

Nakazem zapłaty z dnia 24 października 2019 roku w sprawie sygn. akt (...) uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana wskazała, że w przypadku dokonywania w jednym miesiącu w różnych terminach więcej niż jednej wypłaty, np. wynagrodzenia za pracę i innych jego składników, w tym np. ekwiwalentu za

urlop, potrąceń należy dokonywać z każdej wypłaty odrębnie, ale ostatecznie sumuje się należności w celu ustalenia granicy potrąceń. W konsekwencji należy zastosować tylko jedną kwotę wolną bez względu na liczbę należności wypłacanych w tym samym miejscu, ale w różnych terminach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 2 lipca 2018 roku powódka M. M. zawarła wraz ze stroną pozwaną Zakładem (...) sp. z o.o. w J. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2018 roku do dnia 1 października 2018 roku na pełen etat na stanowisku pracownika produkcyjnego porcelany białej za wynagrodzeniem w wysokości 2.100 zł miesięcznie brutto.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 1 lipca 2018 roku – k. 15,

- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 1 października 2019 roku – k. 29.

W dniu 2 października 2018 roku powódka M. M. zawarła wraz ze stroną pozwaną Zakładem (...) sp. z o.o. w J. umowę o pracę na czas określony od dnia 2 października 2018 roku do dnia 1 października 2019 roku na pełen etat na stanowisku pracownika produkcyjnego porcelany białej za wynagrodzeniem w wysokości 2.268 zł miesięcznie brutto.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 26 września 2018 roku – k. 16.,

- świadectwo pracy z dnia 1 października 2019 roku – k. 27-28,

- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 1 października 2019 roku – k. 29.

W dniu 17 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w Ś. wezwał stronę pozwaną do dokonania potrąceń z wynagrodzenia za pracę powódki do pełnego pokrycia należności pieniężnych wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w Ś.:

- na kwotę 1.097,80 zł, w tym kwotę 615,20 zł tytułem należności głównej,

- na kwotę 95,70 zł, w tym kwotę 47,10 zł tytułem należności głównej,

- na kwotę 1.259,60 zł, w tym kwotę 709,70 zł tytułem należności głównej.

Dowód:

- zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia za pracę z dnia 17 lipca 2018 roku – k. 17-19, 20-21, 22-24.

W dniu 1 października 2019 roku umowa o pracę pomiędzy powódką i stroną pozwaną uległa rozwiązaniu na skutek upływu czasu, na jaki została zawarta.

(bezsporne)

W dniu 3 października 2019 roku powódka otrzymała ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 292,84 zł. Z obliczonego przez pracodawcę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, stanowiącej równowartość 7 dni urlopu wypoczynkowego w kwocie 829,92 zł, po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i podatek dochodowy, pracodawca potrącił kwotę 292,85 zł tytułem zajęcia na wierzytelności niealimentacyjne wynikające z tytułów wykonawczych.

Dowód:

- świadectwo pracy z dnia 1 października 2019 roku – k. 27-28,
- wniosek powódki z dnia 3 października 2019 roku wraz z potwierdzeniem nadania – k. 37-39,
- potwierdzenie wyliczenia ekwiwalentu za niewykorzystany urlop – k. 44.

Pismem z dnia 4 października 2019 roku powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty pozostałej części należnego jej ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, który przysługiwał jej w ilości 7 dni za rok 2019.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 4 października 2019 roku wraz z potwierdzeniem nadania i doręczenia – k. 40-43.

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 października 2019 roku strona pozwana poinformowała powódkę, że ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy został zajęty w związku z prowadzoną wobec powódki egzekucją, zaś ekwiwalent za niewykorzystany urlop jest elementem wynagrodzenia za pracę.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 7 października 2019 roku wraz z kopertą – k. 45-46.

W dniu 10 października 2019 roku powódka otrzymała wynagrodzenie za pracę we wrześniu 2019 roku w kwocie 1.334,92 zł. Z przysługującego jej wynagrodzenia brutto w kwocie 2.470 zł po potrąceniu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i podatek dochodowy, jak również przy uwzględnieniu, iż powódka przebywała we wrześniu 2019 roku dwa dni na urlopie wypoczynkowym i pięć dni na zwolnieniu chorobowym pracodawca dokonał potrącenia kwoty na zajęcie wierzytelności niealimentacyjnych wynikających z tytułu wykonawczego w kwocie 316,74 zł.

Dowód:

- potwierdzenie wyliczenia wynagrodzenia za wrzesień 2019 roku – k. 25,
- potwierdzenie przelewu – k. 26,
- świadectwo pracy z dnia 1 października 2019 roku – k. 27-28.

Pismem z dnia 10 października 2019 roku powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty pozostałej części należnego jej wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2019 roku, podnosząc, iż strona pozwana nie uwzględniła, że kwota wolna od zajęcia wierzytelności niealimentacyjnych w roku 2019 wynosi 1.633,78 zł.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 października 2019 roku z potwierdzeniem nadania i doręczenia – k. 31-33.

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 października 2019 roku strona pozwana poinformowała powódkę, że wszystkie kwoty wypłacone w danym miesiącu, a więc wynagrodzenie za pracę oraz należny ekwiwalent za niewykorzystany urlop podlegają zsumowaniu i z uzyskanej kwoty po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych dokonywane są potrącenia z uwzględnieniem kwoty wolnej od zajęcia do wysokości płacy minimalnej.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 15 października 2019 roku wraz z kopertą – k. 34-35.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dowody z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do merytorycznej oceny zasadności wniesionego powództwa należy stwierdzić, iż zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu po zapoznaniu się ze stanowiskami obu stron i przeanalizowaniu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawał fakt zatrudnienia powódki oraz wypłaty przez stronę pozwaną kwoty wynagrodzenia i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w obniżonej wysokości. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy strona pozwana dokonała prawidłowo potrącenia wierzytelności niealimentacyjnych wynikających z przedłożonych pracodawcy tytułów wykonawczych z przysługującego powódce wynagrodzenia za pracę i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Powódka podkreślała, iż ekwiwalent za niewykorzystany urlop podlega takiej samej ochronie jak wynagrodzenie za pracę, a zatem nie jest dopuszczalne dokonanie potrącenia z ekwiwalentu za niewykorzystany urlop ponad kwotę wolną od potrąceń określoną w art. 87¹ pkt 1 k.p. Natomiast w ocenie strony pozwanej konieczne jest zsumowanie należności, tj. wynagrodzenia za pracę i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, w celu ustalenia granicy potrąceń.

Zgodnie z art. 87 § 1 k.p. z wynagrodzenia za pracę - po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz wpłat dokonywanych do pracowniczego planu kapitałowego, jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania - podlegają potrąceniu tylko następujące należności:

- 1) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych;
- 2) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne;
- 3) zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi;
- 4) kary pieniężne przewidziane w art. 108.

Przepis art. 87 § 2 k.p. stanowi, że potrącenia mogą być dokonywane w następujących granicach:

- 1) w razie egzekucji świadczeń alimentacyjnych - do wysokości trzech piątych wynagrodzenia;
- 2) w razie egzekucji innych należności lub potrącenia zaliczek pieniężnych - do wysokości połowy wynagrodzenia.

Dodatkowo w art. 87¹ k.p. ustawodawca wprowadził ograniczenie, że wolna od potrąceń jest kwota wynagrodzenia za pracę w wysokości:

- 1) minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przysługującego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz wpłat dokonywanych do pracowniczego planu kapitałowego,

jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania - przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne;

2) 75% wynagrodzenia określonego w pkt 1 - przy potrącaniu zaliczek pieniężnych udzielonych pracownikowi;

3) 90% wynagrodzenia określonego w pkt 1 - przy potrącaniu kar pieniężnych przewidzianych w art. 108.

Pojęcie „wynagrodzenia za pracę” nie zostało zdefiniowane przez przepisy Kodeksu pracy. W doktrynie i orzecznictwie za wynagrodzenie uznaje się świadczenie, jakie pracodawca jest zobowiązany wypłacać okresowo pracownikowi w zamian za wykonywaną przez niego pracę. Jednocześnie należy wskazać, iż w ocenie Sądu Najwyższego niektóre należności ze stosunku pracy - choć w ścisłym rozumieniu nie mają charakteru wynagrodzenia za pracę - powinny podlegać jednak takiej samej ochronie jak wynagrodzenie, ponieważ z woli ustawodawcy spełniają podobne funkcje. Takie stanowisko Sąd Najwyższy zajął w odniesieniu do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. W wyroku z dnia 11 czerwca 1980 r., I PR 43/80 (LEX nr 12663) Sąd Najwyższy stwierdził bowiem, iż w świetle przepisów art. 152, 171 i 172 k.p. ekwiwalent pieniężny należny pracownikowi za niewykorzystany urlop wypoczynkowy podlega ochronie w takim samym zakresie jak wynagrodzenie za pracę (por. również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2007 r., II PK 181/06, LEX nr 360049).

Powyższe oznacza, że zgodnie z art. 87¹ pkt 1 k.p. strona pozwana mogła potrącić i przekazać z naliczonego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop jedynie kwotę przekraczającą wysokość minimalnego wynagrodzenia netto, która w dacie potrącenia wynosiła 1.633,78 zł. Z dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń wynika, iż należny powódce ekwiwalent za niewykorzystany urlop obliczony przez stronę pozwaną wynosił 829,92 zł brutto, zaś w dniu 3 października 2019 roku powódka otrzymała jedynie kwotę 292,84 zł, co skutkowało koniecznością zasądzenia na rzecz powódki kwoty 292,85 zł tytułem pozostałej części ekwiwalentu za niewykorzystany urlop.

Jednocześnie w dniu 10 października 2019 roku powódka otrzymała wynagrodzenie za pracę we wrześniu 2019 roku 1.334,92 zł. Kwota wolna od potrąceń wynosiła 1.633,78 zł netto i takiej wysokości wynagrodzenie powódka powinna otrzymać. Skoro zatem powódka powinna otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1.633,78 zł, a wypłacono jej kwotę 1.334,92 zł, to należna jej kwota wynosi 298,86 zł. Jednocześnie zważywszy na treść art. 321 § 1 k.p.c. Sąd był związany żądaniem pozwu i zasądził na rzecz powódki kwotę 252,86 zł tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2019 roku.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej w ocenie Sądu nieuprawnionym jest ustalanie granicy dopuszczalnych potrąceń wyznaczaną poprzez kwotę określoną w art. 87⁽¹⁾ § 1 pkt 1 k.p. od sumy, na którą składały się wynagrodzenie za pracę za miesiąc wrzesień 2019 roku i ekwiwalent za niewykorzystany urlop. Poza sporem w sprawie pozostaje, iż ekwiwalent za niewykorzystany urlop korzysta z takiej samej ochrony prawnej jak wynagrodzenie za pracę. W niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 87 § 8 k.p., zgodnie z którym potrącenie należności z wynagrodzenia pracownika w miesiącu, w którym są wypłacane składniki wynagrodzenia za okresy dłuższe niż 1 miesiąc, dokonuje się od łącznej kwoty wynagrodzenia uwzględniającej te składniki wynagrodzenia, albowiem ekwiwalent za niewykorzystany urlop nie jest składnikiem wynagrodzenia, o którym mowa w tym przepisie. Należy podkreślić, iż pracodawca wypłacił powódce w istocie dwie odmienne należności pracownicze, a kwota wolna od potrąceń chroni odrębnie każdą z tych należności. Innymi słowy kwoty otrzymanych przez pracownika z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz z tytułu ekwiwalentu nie podlegają sumowaniu dla celów ustalenia kwoty wolnej od potrąceń. Tożsame stanowisko wynika z treści wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10 października 2017 r. w sprawie sygn. akt (...) (LEX nr 2395037) oraz wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 5 lutego 2018 roku w sprawie sygn. akt VII (...) (niepublikowany), które Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 545,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 252,86 zł od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 292,85 zł od dnia 1 października 2019 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., uwzględniając termin wymagalności zasądzonych na rzecz powódki świadczeń.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 z późn. zm.) Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w (...) kwotę 100 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony. Wysokość opłaty sądowej od pozwu ustalono w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.